

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2721/05
09.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер - Личеноски, Љубице Милутиновић, Неде Антонић и Виде Петровић - Шкоро, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, малолетне ВВ, малолетног ГГ, малолетног ДД, које заступа законски заступник мајка ББ, а које заступа АБ, адвокат, против тужене Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.4258/05 од 31.5.2005. године, на седници већа одржаној 9.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.4258/05 од 31.5.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду П.1271/00 од 2.12.2004. године, у ставу првом усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти блиског лица исплати АА 380.000,00 динара, ББ износ од 320.000,00 динара, малолетном ВВ износ од 400.000,00 динара, малолетном ГГ 400.000,00 динара и малолетном ДД износ од 400.000,00 динара, све са законском затезном каматом на наведене износе почев од дана пресуђења до исплате; ставом другим је утврђено да је тужба тужилаца у делу који се односи на накнаду материјалне штете повучена и ставом трећим обавезана је тужена да тужиоцима исплати накнаду парничних трошкова у износу од 224.400,00 динара.

Правноснажном пресудом Окружног суда у Београду Гж.4258/05 од 31.5.2005. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П.1271/00 од 2.12.2004. године.

Против пресуде Окружног суда у Београду тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

Нема битне повреде одредаба парничног поступка из чл.354. ст.2. тач.11. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

Према утврђеном чињеничном стању тужила АА је мајка, тужила ББ супруга, а тужени ВВ, ГГ и ДД деца пок. ПП, кога је у згради Окружног суда у ЕЕ, у судници, за време главног претреса, у кривичном поступку, који се против њега водио због кривичног дела убиства у покушају, убио ЋЋ, који је након саслушања у својству сведока, остао у судници. Убиство је извршено пиштољем, који је ЋЋ, услед пропуста радника обезбеђења Окружног суда у ЕЕ унео у судницу. Услед смрти ГГ, тужиоци трпе душевне болове.

Одговорност тужене заснива се на одредби чл.170. Закона о облигационим односима, јер је до штетног догађаја дошло услед пропуста радника обезбеђења Окружног суда у ЕЕ, услед кога је ЋЋ успео да у судницу унесе оружје, којим је усмртио сина, односно супруга и оца тужилаца.

Висину штете, коју су претрпели тужиоци због смрти блиског лица нижестепени судови су одмерили правилном применом чл.200. ст.1. и 2. и чл.201. ст.1. Закона о облигационим односима, при чему су имали у виду интензитет и трајање душевних болова и циљ коме накнада служи, те су наводи ревизије тужене о погрешној примени материјалног права при одређивању висине накнаде неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни суд Србије је на основу чл.393. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм